

MOSSKORPIONER

Mosskorpioner eller, som de også kaldes, bogskorpioner er i nær familie med edderkopper, mider og skorpioner.

Foto: SSL

Bogskorpion på jagt efter bytte.
Naturlig størrelse ca. 5 mm.

Mosskorpioner har fire par ben og bevæger sig livligt både forlæns og baglæns. Det, der umiddelbart får dem til at ligne bittesmå skorpioner, er et par drabelige klosakse dannet af underkæbens yderste led. De har dog ikke skorpionens hale med giftkrog.

Biologi

Mosskorpioner er rovdyr, og klosaksene bruger de til at fange, dræbe og fastholde smådyr som mider, støvlus og springhaler. I en tand på indersiden af klosaksene udmunder en kirtel, der afgiver en gift. Giften er meget virksom over for mosskorpionernes bytte, men generer ikke mennesker. Klosaksene kan heller ikke bide igennem huden.

De store klosakse er forsynet med følehår og er vigtige som sanseorganer, da mosskorpionernes øjne er dårligt udviklede. Mosskorpioner har spindekirtler, og når de skal skifte hud, spinder de en kapsel omkring sig selv. Hunnerne spinder også en lille pose, hvori først æggene og siden de nyklækkede unger bæres rundt.

De mosskorpioner, der også kaldes bogskorpioner, træffes i bogsamlinger og papirer, der opbevares så fugtigt, at byttedyr som mider og støvlus kan trives i dem. De arter, der lever udendørs, og som kaldes mosskorpioner, findes i mos, i jorden, under bark og lignende steder.

Nogle arter mosskorpioner er almindelige i møddinger, hvor de blandt andet lever af flueæg og små fluelarver. De bruger ofte stuefluer som transportværter. De klynger sig fast til en flue og bliver på denne måde båret til et nyt levested.

Bekæmpelse

Som det fremgår, er der ingen grund til at bekæmpe mosskorpionerne. De er sjove at iagttage og gør samtidig nytte ved at æde mider og andre små dyr. Optræder de i stort antal indendørs, er det imidlertid tegn på for høj fugtighed. I sådanne tilfælde er det fugtigheden, der skal gøres noget ved.